

Rechtzaak – rol-/rekestnummer 294231 / HA RK 04-546

Notitie Bezwaar Beschikking d.d. 17 januari 2005

Archief Philip Staal

Ik heb verschillende opmerkingen naar aanleiding van het ‘Proces Verbaal’.

Tijdens de zitting van 29 november 2004 en uit het ‘Proces Verbaal’ blijkt duidelijk dat de rechter mijn rapport ‘Be-Ezrath Ha-Jeled’ niet heeft gelezen. Verder staan in het ‘Proces Verbaal’ verschillende feitelijke onjuistheden.

Ik zal hier verder niet op ingaan daar, zoals ik begrijp uit ons telefoongesprek van 21 januari 2005, het ‘Proces Verbaal’ geaccepteerd zal worden door de rechter in hoger beroep.

ALGEMEEN

1. De heer Van den Bergh heeft gezegd tijdens onze bespreking d.d. 1 november 2004 (productie #33 pag. 4) dat de materie voor een relatieve buitenstaander complex is.
2. Zoals blijkt uit en rapportage Hoek van 30 mei 2003 (productie #24), zijn brief (productie #23 pag. 4 en 5) alsmede andere documenten in mijn bezit, is er tot nu toe geen onderzoek gedaan (althans nog niet gepubliceerd) naar het vermogensbeheer van joodse WO-II wezen. Het enige rapport wat hierover bestaat is mijn case-study ‘Be-Ezrath Ha-Jeled (productie #1). Er zijn dus geen experts op dit gebied.
3. In Hoek’s brief aan mij van 24 juli 2003 (productie #1 pag 110) staat:
“Ik heb dus geen antwoord op uw vraag of uw voogd uw vermogen goed heeft beheerd. Ik heb geen onderzoek gedaan naar het vermogensbeheer van de Rudelsheim-Stichting in het algemeen in de jaren vijftig en zestig, en zeker niet naar dat beheer in uw geval.”
4. In de beschikking van 17 januari 2004 staat op bladzijde 11:
“Daartegenover is door drs. F. Hoek in zijn rapport van 30 mei 2003 en in zijn e-mail van 24 juli 2003 ten aanzien van een aantal van deze posten uitleg gegeven. Door E. Verhey is in haar verslag van 22 oktober 2002 eveneens ten aanzien van een aantal posten uitleg gegeven en met stelligheid naar aanleiding van het door haar gedane onderzoek toegelicht dat het haar nagenoeg uitgesloten lijkt dat Le-Ezrath en de Rudelsheimstichting op enigerlei wijze oneigenlijk gebruik gemaakt hebben van de erfenis van verzoekers. Weliswaar heeft drs. F. Hoek ook bericht dat hij een aantal posten niet kan verklaren en dat hij geen onderzoek heeft gedaan naar het beheer door Le-Ezrath en de Rudelsheim-stichting en heeft E. Verhey geen onderzoek kunnen doen aan de hand van de op verzoekers betrekking hebbende administratie van Le-Ezrath, die onderdeel was van de vernietigde stukken, maar ”
Mogelijk bedoelt de rechter de brief (dus geen e-mail) van Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2003 (productie #1 bijl. 6 pag. 107-112).
Hoek’s opmerkingen in rapport 30 mei 2003 (productie #24), Hoek’s brief van 24 juli 2004 (productie #1 pag 107-112), alsmede verschillende gesprekken en correspondentie gevoerd met de heer Hoek over dit onderwerp, zijn meegenomen in mijn eindrapport van februari 2004 (productie #1).
Verder heb ik de heer Hoek mijn eindrapport op 25 september 2003 gestuurd voor zijn reactie. Op 28 september 2003 ontving ik Hoek’s reactie (productie #30) op mijn eindrapport. Ik heb Hoek’s opmerkingen in mijn rapport verwerkt. Het enige punt waar verschil van mening over bleef bestaan is de Vermogensaanwasbelasting. Echter, de door Staal recentelijk in het Centraal Archief Apeldoorn gevonden Memorie van Successie (productie #25) maakt duidelijk dat de vermogensaanwasbelasting niet betaald hoeft te worden.

Opmerking betreffende Verhey's verslag van 22 oktober 2002

(productie #1 pag. 87-92):

- Alhoewel Verhey in haar verslag refereert aan haar onderzoek heeft Verhey geen onderzoek gedaan althans dit onderzoek is niet gepubliceerd en ook niet als productie aan de rechtbank gegeven. Ik heb vele malen Vuijsje verzocht dit onderzoek aan mij te sturen zodat ik hierop kan reageren. Echter, tot nu toe heb ik Verhey's rapport betreffende het wezenonderzoek niet ontvangen. In mijn bezit is het verslag van Verhey's lezing in Israël van december 2001 (productie #35) en een concept rapport van Verhey van mei 2003 (productie #36), echter, én in het verslag van haar lezing in Israël én in haar concept rapport zijn geen financiële gegevens verwerkt.

Wat betreft Verhey's verslag van 22 oktober 2002 verwijs ik u verder naar mijn rapport BEHJ (productie #1 pag. 20 en pag. 30-31).

- Uit drs. Hoek's, opmerkingen hieronder, betreffende dit verslag blijkt duidelijk dat Verhey geen financieel expert is. De heer Hoek schrijft in zijn brief d.d. 1 februari 2004 (productie #23 pag. 4 en 5) als volgt:

“Ik heb vorig voorjaar een gesprek gehad met Elma Verhey over een tekst van haar waarin zij een door uw voorged ten laste van u in rekening gebracht bedrag, ik dacht een bedrag van ruim f9.000, omschreef als waarschijnlijk een betaling aan Ph. Vos voor door hem in en/of vlak na de oorlog gemaakte kosten. Ik heb toen uitgelegd dat en waarom zulks niet mogelijk was.

Later heeft zij mij gevraagd of ik de concepten van haar teksten kritisch zou willen lezen. Ik heb dat gedaan, niet omdat ik 'deskundige' ben of zo bijzonder goed op de hoogte van de problematiek van joodse oorlogswezen, maar louter uit mijn grote persoonlijke belangstelling voor het onderwerp. Over de kwaliteit van Elma's onderzoek kan ik uiteraard geen oordeel vellen, evenals over de uiteindelijke conclusie(s), die ik overigens niet of nog niet ken.

Mijn opmerking betreffende drs. F. Hoek's rapport van 30 mei 2003 (productie #24) zijn als volgt:

Drs. F. Hoek's rapport d.d. 30 mei 2003 (productie #24) is geen reactie op mijn Concept Rapport van 17 maart 2003 (productie #34) en kan geen reactie op mijn eindrapport van februari 2004 (productie #1) zijn. Drs. Hoek heeft de volgende opdracht van JMW gekregen (productie #24 pag. 1):

“Met uw brief van 9 april 2003 stuurde u mij kopieën van:

- *“copie-rapport d.d. 9 februari 1954“ – met bijlagen – opgesteld door Accountantskantoor Ph. Vos, en uitgebracht aan de heer D. Jager, bewindvoerder voor de heer I. Staal en mevrouw A. Staal-Nathan;*
- *Staat van Ontvangsten en Uitgaven – met bijlagen – per 13 juni 1962 opgesteld door de S. A. Rudelsheim-Stichting, voorged van de heer Philip Staal.*

Het “copie-rapport d.d. 9 februari 1954” bevat vermogensoverzichten van de bewindvoerder, met toelichtingen daarop, en wordt hierna aangehaald als vermogensoverzicht.

De Staat van Ontvangsten en Uitgaven opgesteld door de voorged bevat de financiële verantwoording van de voorged tot de datum van meerderjarigheid van de heer Philip Staal en wordt hierna aangehaald als (financiële) verantwoording.

Beide stukken zijn als bijlagen 2 resp. 3 aan mijn rapport toegevoegd.

Opgemerkt dat deze bijlagen 2 en 3, de door Staal gemaakte digitale producties van de originele rapporten zijn.

U deelde mij mede dat de heer Philip Staal, een van de twee kinderen van de heer en mevrouw I. Staal, oorlogswaas en tot aan de datum van zijn meerderjarigheid onder voogdij van de S. A. Rudelsheimstichting, onlangs aan Joods Maatschappelijk Werk (JMW) verscheidene vragen over die stukken heeft gesteld.

U heeft mij verzocht beide stukken te bestuderen en mijn opmerkingen en bevindingen aan u te rapporteren.

U heeft mij voorts gevraagd na te gaan of het vermogensoverzicht en de verantwoording op elkaar zijn “aan te sluiten”, d.w.z. of op basis van het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 kan worden vastgesteld dat in de verantwoording van de voogd het netto-vermogen van de heer Philip Staal nà de boedelverdeling volledig en juist is verantwoord.

Ik heb geen kennis kunnen nemen van mogelijk nog bestaand aanvullend archiefmateriaal. Het NBI- dossier uit de jaren 1946 – 1954 inzake het beheer van de nalatenschap van de heer en mevrouw I. Staal is uitsluitend toegankelijk voor nabestaanden; in het archief van JMW bevinden zich naar u mij meedeelde geen dossiers met gedetailleerde financiële gegevens over de voogdij van de heer Philip Staal.

Ik heb u tijdens ons eerste gesprek reeds meegedeeld dat ik, op zijn verzoek, op 24 februari 2003 een onderhoud heb gehad met de heer Philip Staal. Hij heeft mij toen enkele feitelijke vragen gesteld over het naoorlogs rechtsherstel en de mogelijke invloed daarvan op bedragen in het vermogensoverzicht van de bewindvoerder.

Op de aan mij gezonden stukken heb ik geen accountantscontrole toegepast.

Uit bovenstaande volgt:

- Drs. F. Hoek heeft geen opdracht gekregen om Staal's concept rapport van 17 maart 2003 (productie #34) te bestuderen en hierover aan- en opmerkingen te geven. JMW heeft Staal's concept rapport (productie #34) zelfs niet aan drs. Hoek gestuurd. Hieruit volgt dat drs. F. Hoek's rapport (productie #24) geen reactie op het concept rapport van Staal is.
- De heer Ph. Staal heeft, voordat hij zijn concept rapport (productie #34) ter bespreking met JMW heeft aangeboden, dit concept rapport met drs. Hoek besproken (productie #24 pag. 1). Overigens heeft JMW nooit met Staal over zijn concept rapport inhoudelijk willen spreken.
- Drs. Hoek's rapport van 30 mei 2003 (productie #24) kan al helemaal geen reactie zijn op Staal's rapport BEHJ (productie #1), daar dit rapport pas in februari 2004 gepubliceerd is.
- De twee rapporten, drs. Hoek's rapport van 30 mei 2003 (productie #24) en Staal's rapport BEHJ (productie #1) zijn niet tegenstrijdig. Deze twee rapporten geven antwoorden op twee verschillende vragen te weten:
 - Drs. Hoek tracht, in overeenstemming met de opdracht van JMW d.d. 9 april 2003, antwoord te geven op de vraag:
Is het vermogensoverzicht (productie #1 pag. 52-70) en de verantwoording (productie #1 pag. 71-80) op elkaar zijn “aan te sluiten”, d.w.z. of op basis van het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 kan worden vastgesteld dat in de verantwoording van de voogd het netto-vermogen van de heer Philip Staal nà de boedelverdeling volledig en juist is verantwoord.

Daar op 30 mei 2003, datum rapport Hoek (productie #24), er én geen memorie van successie én geen akte van de boedelnotaris aanwezig was, kon de heer Hoek geen antwoord op de door JMW aan hem gestelde vraag geven.

- Staal's rapport (productie #1) tracht antwoord te geven op de vragen:
 1. *Heeft Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van de oorlogswezen goed beheerd.*
En volgens de heer Hoek én volgens Staal is het vooralsnog niet mogelijk, daar de akte van de boedelnotaris ontbreekt, een duidelijk en gemotiveerd antwoord op deze vraag te geven. Wel zijn beide heren het erover eens dat er bedragen ten onrechte aan derden zijn betaald. In ieder geval mevrouw Verhey's ongefundeerde uitleg hierover is onjuist (zie hierboven).
 2. *Werd er, bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd, het batig saldo aan de oorlogswezen uitgekeerd.*
He totale (minimale) saldo van nominaal (voor het grootste deel met een waarde van 1 januari 1953) was op 13 juni 1962 voor Philip Staal f 80.266,47 en hetzelfde bedrag voor Marcel Staal. Berekening en motivering hieronder wordt in hoofdstuk i, "Zijn de verzoekers schuldeisers van Le-Ezrath Ha-Jeled en de Rudelsheimstichting" gegeven.
Verzoekers hebben dit bedrag niet ontvangen op hun meerderjarige leeftijd.

5. In de beschikking van 17 januari 2005, pag. 12 staat:

"Verweersters stellen dat alles aan verzoekers, althans aan de door verzoekers gemachtigde oudoom van verzoekers, is uitbetaald. E. Verhey bericht in haar verslag dat zij uit wel bewaard gebleven vermogensdossiers van anderen dan verzoekers heeft geconstateerd dat alle bedragen tot op de cent nauwkeurig zijn uitbetaald. Aan in ieder geval Philip Staal is in 1962 een staat van inkomsten en uitgaven met betrekking tot het over zijn vermogen gevoerde beheer verstrekt,"

Mijn opmerkingen:

- Verhey "bericht, veronderstelt is er van overtuigd, etc" in haar verslag (productie #1 pag. 88-92) maar heeft geen onderzoek gedaan, althans dit onderzoek is niet gepubliceerd en evenmin als productie aan de rechtbank gegeven.
- Philip Staal heeft de staat van inkomsten en uitgaven tot het over zijn vermogen gevoerde beheer niet in 1962 gekregen. Hij heeft steeds gezegd niet meer te weten hoe hij hier aan komt.

De heer Vuijsje schrijft in zijn brief aan prof A. Heertje en Ph. Staal d.d. 23 januari 2004 (productie #23 pag. 1) schrijft Vuijsje:

"Tijdens het gesprek dat wij hadden meende ik mij te herinneren dat er een aantekening bestond in het sociale dossier over een afspraak met Philip inzake de overdracht van de nalatenschap bij zijn meerderjarig worden (21 jaar). Ik heb het sociale dossier nog eens zorgvuldig bekeken, maar deze veronderstelling was onjuist. Er is geen melding van zo'n afspraak. Wel is bekend dat zo'n afspraak gebruikelijk was. Ik meld dat ook in mijn schrijven van 11 juni 2003. Uitgaand van onze veronderstelling dat accountant Vos als het beheer van de aandelenportefeuille overnam na de meerderjarigheid van Philip, is het mogelijk dat hier een andere procedure is gevolgd."

Met andere woorden, het is mogelijk dat Philip Staal maar zeker dat Marcel Staal geen eindafrekening van LEHJ hebben gekregen en/of een gesprek met de voogd inzake de overdracht van de nalatenschap hebben gehad.

Tijdens de zitting stelt de heer Vuijsje (proces verbaal pag. 9-10) dat het saldo vermogen van Philip en Marcel Staal uitgekeerd is aan de heer Vos. Ik kom hierop terug in hoofdstuk i.

- De heer Vos is geen oudoom van Marcel en Philip Staal (hij was een neef van mijn vader – zie rapport BEHJ (productie #1 pag. 16).

Zoals bekend gaat het om de volgende drie punten:

- i. Beoordeeld dient te worden of verzoekers kunnen worden aangemerkt als schuldeisers van Le-Ezrath Ha-Jeled en de Rudelsheimstichting.
- ii. Is er spraken van verjaring van de vordering.
- iii. De Verzoekers worden benadeeld in hun verhaalsmogelijkheden bij de verkrijgende rechtspersoon, na de fusie.

i. Zijn verzoekers schuldeisers van Le-Ezrath Ha-Jeled en de Rudelsheimstichting?

Zoals gezegd geeft Hoek in zijn rapport d.d. 30 mei 2003 (productie #24) geen reactie op mijn Concept Rapport van 17 maart 2003 (productie #34) en ook niet op mijn eindrapport van februari 2004 (productie #1).

Hoek's rapport van 30 mei 2003 (productie #24) gaat over de opdracht door JMW op 9 april 2003 aan de heer Hoek gegeven.

Staal's ingediende claim bij JMW daarentegen is naar aanleiding van zijn rapport Be-Ezrath ha-Jeled van februari 2004 (productie #1).

Hoek's op- aanmerkingen, alsmede de uitvoerige gesprekken en correspondentie tussen Staal en de heer Hoek zijn in rapport productie #1 verwerkt.

Hoek schrijft in samenvatting en conclusies van zijn rapport d.d. 30 mei 2003 (productie #24) o.a. het volgende:

"De financiële verantwoording van de voogd begint niet met een als zodanig omschreven boeking van het van de notaris ten gunste van de pupil ontvangen netto vermogen."

"Ik zie geen mogelijkheid om op basis van de aan mij verstrekte gegevens de vermogensopstelling per 1 januari 1953 van de bewindvoerder en de financiële verantwoording van de voogd op elkaar "aan te sluiten", dit wil zeggen ik kan op basis van de vermogensopstelling per 1 januari 1953 niet vaststellen dat het netto-vermogen van de heer Philip Staal na de boedelverdeling volledig en juist is opgenomen in de verantwoording van de voogd.

De ontbrekende memorie van successie is voor zo'n aansluiting onontbeerlijk."

Naar aanleiding van Hoek's rapport d.d. 30 mei 2004 (productie #24) hebben er gesprekken en correspondentie plaatsgevonden tussen Hoek en Staal, zie o.a. brief van Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2003 (productie #1 bijl. 6 pag. 107-112) en correspondentie tussen Staal en Hoek van 28 september 2003 (productie #30) waarin Hoek zijn reactie geeft op eindrapport BEHJ (productie #1).

Concept rapport Staal (productie # 34) alsmede Staal's eindrapport Be-Ezrath Ha-Jeled (productie #1) zijn opgebouwd als volgt:

- Analyse van 'Rapport Vos'
- Analyse van 'Eindafrekening Voogd'
- Analyse of er bedragen op 'Rapport Vos' staan welke niet op 'Eindafrekening Voogd' staan.

Overigens heeft JMW nooit met Staal inhoudelijk over zijn concept- en eindrapport BEHJ willen spreken.

Bij het analyseren van rapport BEHJ (productie #1) heeft Staal als basis principe gehanteerd dat indien de gegevens van rapport 'Vos' (productie #1 pag. 52-70) en/of eindrapport voogd (productie #1 pag. 71-80) niet geverifieerd kunnen worden, aangezien de bron niet meer aanwezig is, Staal aangenomen heeft dat die bedragen betrouwbaar en exact zijn.

Naar aanleiding van de correspondentie tussen Hoek en Staal, heeft Staal zijn (concept) rapport (productie # 34) aangepast en is rapport BEHJ (productie #1) ontstaan. Door het ontbreken van de memorie van successie, welke onontbeerlijk is om 'Rapport Vos' (productie #1 bijl. 1 pag. 52-70) aan te sluiten op de 'Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd' (productie #1 bijl. 2 pag. 71-80) is het totaal nominaal vermogen van Philip Staal van f 93.023,67 in concept rapport (productie #34), aangepast naar f 80.266,47 in eindrapport BEHJ (productie #1). Dit houdt in, zoals onderstaande tabel laat zien, dat alle conclusies en opmerkingen van Hoek, in zijn rapport d.d. 30 mei 2003 (productie #24), en dus ook de memorie van successie, niet meer relevant zijn. De memorie van successie, zoals ook alle andere ontbrekende gegevens kunnen het bedrag van f 80.266,47 alleen maar verhogen, immers Staal heeft in zijn rapport BEHJ (productie #1) alleen die gegevens gebruikt waarvan de achterliggende stukken aanwezig zijn (bij publicatie rapport BEHJ (productie #1), was de memorie van successie niet aanwezig).

Zoals bekend, heeft Staal de memorie van successie recentelijk gevonden in Centraal Archief Apeldoorn. Uit bestudering van de memorie van successie blijkt dat de f 80.266,47 nu verhoogd moet worden.

Overigens corrigeert de heer Hoek zijn rapport van 30 mei 2003 (productie #24) naar aanleiding van Staal's opmerkingen tijdens de bespreking op 15 juli 2003. In Hoek's brief d.d. 24 juli 2003 (productie #1 pag. 108) schrijft Hoek: *"In onze bespreking op 15 juli merkte u tenslotte nog terecht op dat in de verantwoording van de voogd onder "ontvangen uit nalatenschappen" – en dientengevolge ook in de bijlage 1 bij mijn rapport van 30 mei 2003 – intrestbedragen zijn opgenomen die niet rechtstreeks uit de nalatenschappen afkomstig waren, maar als rente op de spaarbankboekjes zijn ontvangen, zodat het door mij gehanteerde bedrag van f 11.488,64 circa f 838 lager had moeten zijn."*

Daar er alleen van Philip Staal de 'Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd' (productie #1 pag. 71-80) gevonden is, zijn de bedragen in rapport BEHJ (productie #1) alleen voor Philip Staal. Echter, aangezien de broers Staal de enige erfgenamen van de nalatenschappen van hun ouders zijn, is het nominaal vermogen van de broers Staal samen, bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd, f 160.532,94. Het Nominaal Saldo van Philip Staal, op 13 juni 1962 is opgebouwd uit vijf posten als volgt: (de tabel-, paragraaf- en paginanummers verwijzen naar de overeenkomstige nummers in rapport Be-Ezrath Ha-Jeled, productie #1).

6.8.1 ¹	Saldo geldmiddelen.	f 2.986,38
6.8.2 ²	Inkomstenbelasting 1941/42 en ondernemingsbelasting 1942/43 ten onrechte betaald door Beheerder.	f 2.423,58
6.8.3 ³	Bedragen, totaal f 6.994,67 die in het rapport van Vos staan maar niet volledig in het rapport van LEHJ staan. Het is mogelijk dat deze vorderingen door de boedelnotaris met één of meerdere passiva verrekend zijn.	
6.8.4 ⁴	Passiva die in het rapport van Vos staan, f 15.137,38. Het is mogelijk dat slechts een gedeelte hiervan (f 6.994,67) door de boedelnotaris verrekend is.	
6.8.5 ⁵	Uitgaven die ten onrechte betaald zijn door voogd.	f 12.431,84
6.8.6 ⁶	Saldo effecten - fondsen die ook in rapport Vos staan.	f 39.089,00
6.8.7 ⁷	Saldo effecten - aankoop en uit nalatenschap.	f 23.335,67
	Totaal Nominaal Saldo op 13 juni 1962	f 80.266,47

¹ Productie #1 pag. 37, 38, 75 - Geconformeerd door de heer F. Hoek, pag. 110-111.

² Productie #1 pag. 25, 38, 62-63 en 66.

³ Productie #1 pag. 38-42. Deze post, afkomstig uit Concept Rapport Staal, is na correspondentie tussen Staal en de heer F. Hoek, vooralsnog, niet in rekening gebracht.

⁴ Productie #1 par. 6.4 pag. 43. Deze post, afkomstig uit Concept Rapport Staal, is na correspondentie tussen Staal en de heer F. Hoek, vooralsnog, niet in rekening gebracht.

⁵ Productie #1 pag. 30-35, tabel 6.5 pag. 43, pag. 74 en 109.

⁶ Productie #1 tabel 6.6 pag. 44 en 76 - Geconformeerd door de heer F. Hoek, pag. 111.

⁷ Productie #1 tabel 6.7 pag. 44 en 77 - Geconformeerd door de heer F. Hoek, pag. 111-112.

Overzicht van de samenstelling van het vermogen van Philip Staal, op 13 juni 1962 (nominaal per 1 januari 1953).

NBI "VOS"		01/01/1953	Overdracht naar Voogd	Voogd		
01/01/1946				na 06/04/1954	op 13/06/1962	
Activa	----->	Activa	----->	Ontvangsten	----->	Ontvangsten
Passiva	----->	Passiva	----->	Uitgaven	----->	Uitgaven
Saldo	----->	Saldo	----->	Saldo	----->	Saldo Geldmiddelen f 2.986,38 6.8.1
Vaste Activa waaronder Effecten	----->	Vaste Activa waaronder Effecten	----->	Vaste Activa waaronder Effecten	----->	Effecten f 39.089,00 6.8.6
Uitgaven ten onrechte gedaan	----->	Ten onrechte betaald f 2.423,58	----->	Uitgaven ten onrechte gedaan	----->	Ten onrechte betaald - f 12.431,84 6.8.2 6.8.5
-	Totaal	f 2.423,58	-	-		f 77.842,89
Totaal nominaal saldo op 13 juni 1962 is (nieuwe documenten kunnen dit bedrag alleen maar groter maken):						f 80.266,47

Uit bovenstaande tabellen is te zien dat van het totaal berekende saldo van f 80.266,47, voor 97% afkomstig is uit de ‘Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd’ (productie #1 pag. 71-80) en slechts 3% afkomstig uit ‘Rapport Vos’ (productie #1 pag. 52-70). Verder is te zien dat alle missende bedragen welke niet verklaart kunnen worden daar de akte van de boedelnotaris niet aanwezig is, zoals o.a. het bedrag van f 6.994,67 (productie #1 tabel 6.3 pag. 38) niet in rekening zijn gebracht in Rapport BEHJ (productie #1). Staal heeft in zijn rapport (productie #1) aangenomen dat het mogelijk is dat dit verschil door de boedelnotaris gebruikt is om verschillende passiva te betalen.

Punt 6.8.1 – Saldo geldmiddelen op 13 juni 1962 is f 2.986,38

(productie #1 pag. 37, 38, en 75). Over dit bedrag kan geen verschil van mening bestaan. Dit bedrag is door drs. F. Hoek geconformeerd.

Punt 6.8.2 – Inkomstenbelasting 1941/42 en Ondernemingsbelasting 1942/43, f 2.423,58

(productie #1 pag. 25, 38, 62, 63 en 66)

Zie Tweede Rapport Commissie Kordes, hoofdstuk 7-2, blz 89 e.v.:

In de loop van 1943 is door LIRO (Lippman, Rosenthal & Co, Amsterdam, de roofbank) f 8 miljoen betaald aan de Belastingdienst ter voldoening van door Joden verschuldigde belastingen (Pauschregelung). Na de oorlog bleek dat deze f 8 miljoen circa 46% van de openstaande belastingschulden was. In september 1946 verklaarde de minister (dat was de bepaald niet genereuze Lief tinck) zich bereid af te zien van de invordering van het resterende gedeelte (54%). Waarom is dan toch deze belastingschuld voldaan op 21 februari 1950?

Punt 6.8.5 – Uitgaven ten onrechte betaald f 12.431,84

Dit bedrag is opgebouwd als volgt:

- Pleeggeld (productie #1 pag. 30, 31, 43, 74 en 109) f 9.681,83
Hierover zegt Hoek in zijn brief van 1 februari 2004, (productie #23 pag. 4) dat Verhey’s uitleg (productie #1 pag. 88-92) hierover niet mogelijk is.
- Belastingen (productie #1 par. 5.3.4 pag. 32–36) opgebouwd:
 - Vermogensaanwasbelasting (productie #1 pag. 32 en 74) over de periode 12 juni 1943 tot 8 mei 1945. f 1.922,50
Vermogensaanwasbelasting over de periode 1 mei 1940 tot 11 juni 1943 (productie #1 pag. 25, 63 en 66). Volgens de Memorie van Successie (productie #25) ten onrechte betaald.
 - Inkomsten belasting (productie #1 pag. 32, 43 en 74) f 422,65
 - AOW premie (productie #1 pag. 33, 34 en 74) f 404,86

Punt 6.8.6 – Saldo effecten van fondsen uit nalatenschap f 39.089,00

Over dit bedrag kan geen verschil van mening bestaan. Dit zijn is de waarde van de effecten portefeuille welke op de ‘Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd’ (productie #1 pag. 76) staat. Voor berekening van dit bedrag verwijs ik u naar rapport BEHJ (productie #1 tabel 6.6 pag. 44). Dit, door Staal berekend bedrag, is door de heer Hoek geconformeerd (productie #1 pag. 111), de heer Hoek schrijft hier:

“Component 6.8.6 bestaat uit de door u geërfde effectenportefeuille in de samenstelling zoals die volgens de verantwoording van de voogd per 13 juni 1962 bestond. U heeft daar in uw tabel 6.6 een overzicht van gemaakt; daarbij heeft u die portefeuille gewaardeerd tegen de koersen per 1 januari 1953 zoals die werden gehanteerd in het rapport Vos. Ik heb geconstateerd dat het door u genoemde bedrag ad f 39.089 aansluit aan de in het rapport Vos vermelde waarden per 1 januari 1953.”

Punt 6.8.7 – Saldo effecten van fondsen aangekocht uit nalatenschap f 23.335,67

Over dit bedrag kan geen verschil van mening bestaan. Dit de waarde van de effecten portefeuille welke op de ‘Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd’ (productie #1 pag. 77). Voor berekening van dit bedrag verwijs ik u naar rapport BEHJ (productie #1 pag. 44). Dit, door Staal berekend bedrag, is door de heer Hoek geconformeerd (productie #1 pag. 111-112), de heer Hoek zegt hier:

“Component 6.8.7 bestaat uit de post “Aankoop effecten & uit nalatenschap” f 23.335,67. Met betrekking tot drie fondsen die tijdens de voogdijperiode zijn gemuteerd, had ik over de wijze van berekening van de in tabel 6.7 opgenomen “waarde datum aankoop” drie vragen waarop u mij op 18 juli 2003 antwoord hebt gegeven. Uw antwoorden heb ik volledigheidshalve gedetailleerd opgenomen in de bijlage bij deze brief. Ik stel vast dat de door u onder 6.8.7 vermelde “waarde datum aankoop”, met inachtneming van uw toelichting in de bijlage, aansluit aan de “Specificatie Effectenverloop” in de verantwoording van de voogd.”

Totale nominale waarde van de effectenportefeuille is f 62.424,67 (39.089,00+23.335,67) en niet f 12.963,54 zoals de heer Vuijsje zegt tijdens de zitting van 29 november 2004 (zie proces verbaal pag.9 en 10):

“De heer Vuijsje verklaart, zakelijk weergegeven:

In 1962 is aan de heer Vos het bedrag van f 2.986,38 uitgekeerd en is aan hem de effectenportefeuille van Philip Staal overgedragen. Deze effectenportefeuille had op 13 juni 1962 een waarde van f 12.963, 54. In de periode tussen 1954 en 1962 is louter een klein deel van de portefeuille verhandeld, zodat er hier en daar een mutatie heeft plaatsgevonden.”

Het bedrag van f 12.963,54, waar de heer Vuijsje het over heeft tijdens de zitting, is niet de effectenportefeuille maar bestaat uit de opbrengst van de verkoop van effecten en uit dividenden ontvangsten gedurende de periode tussen 1953 en 1962. Het bedrag van f 12.963,54 staat dan ook terecht onder de post ‘Ontvangsten’ in ‘Staat van Ontvangsten en Uitgaven Voogd’ (productie #1 pag. 73).

Verder zegt heer Vuijsje tijdens de zitting van 29 november 2004 (zie proces verbaal pag. 9 en 10):

“Van Marcel Staal is geen eindafrekening teruggevonden. Nu verzoekers enige erfgenamen zijn nemen verweersters echter aan dat de eindafrekening van Marcel Staal gelijk is aan de eindafrekening van zijn broer. De Rudelsheimstichting heeft niet ten onrechte uitkeringen gedaan aan de heer Vos. Er is een algemene machtiging van Marcel Staal aan de heer Vos. Ik ga er van uit dat er ook een machtiging was van Philip Staal. Aan de authenticiteit van de machtiging van Marcel Staal kan niet worden getwijfeld. Deze is getekend op het Nederlandse consulaat in Tel Aviv en op de achterzijde van het document is de handtekening van Marcel Staal door het consulaat geautoriseerd.”

Zoals gezegd verklaarde de heer Vuijsje tijdens die zitting van 29 november 2004 het volgende:

Aan de authenticiteit van de machtiging van Marcel Staal kan niet worden getwijfeld. Deze is getekend op het Nederlandse consulaat in Tel Aviv en op de achterzijde van het document is de handtekening van Marcel Staal door het consulaat geautoriseerd.”
Echter, de feiten zijn dat JMW alleen een kopie van de volmacht heeft met op één blad en kopie van Marcel's volmacht met vermeende handtekening van Marcel en op een ander blad heeft JMW een kopie van het door het Nederlandse consulaat in Tel Aviv geautoriseerde handtekening van Marcel Staal.

Over de vermeende volmacht (productie #37 en #38) schrijft de forensische schriftexpert drs. Zevenbergen, voorzitter Nederlandse Vereniging voor Forensische Schriftexpertise dat er gegronde redenen zijn om aan de echtheid van de onderzochte handtekening op de 'Algemene Volmacht' dient te worden getwijfeld. Daarnaast, zo schrijft Zevenbergen, is de mogelijkheid van 'frauduleuze montage' van de betreffende handtekening niet uit te sluiten (productie #1 pag. 113 – 123).

Verder is opgemerkt (zie rapport BEHJ (productie #1) pag. 17):

Le-Ezrath Ha-Jeled/Gefusioneerde Instellingen, heeft geweten althans had kunnen weten dat deze kopie van de “Algemene Volmacht” niet conform het origineel is, omdat:

- Deze kopie-“Volmacht” het enige document in dossier STAAL is waarvan een kopie (geen origineel) aanwezig is, die niet door een notaris geconformeerd is. En:
- Deze kopie gelegaliseerd is door accountantskantoor Ph. Vos, de belanghebbende (met handtekening, keurmerk en stempel van de belanghebbende) en niet, zoals alle andere documenten in het dossier, geconformeerd op echtheid door een notaris. En:
- Op de “Algemene Volmacht” staat dat Marcel Staal op 26 september 1939 geboren is, terwijl Marcel's geboorte datum 29 september 1939 is.

Op pag. 10 van de beschikking staat:

“De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat deze vordering in deze procedure niet ten gronde zijn voorgelegd. Aan de orde is slechts of in deze procedure op voorhand kan worden geoordeeld dat de vorderingen ongegrond zullen zijn. Als dat zo is, kunnen verzoekers niet als schuldeisers worden aangemerkt en is hun verzet tegen de voorgenomen fusie ongegrond. Indien evenwel niet op voorhand wordt geoordeeld dat de vordering ongegrond zijn, dan zijn verzoekers als schuldeisers aan te merken.”

Het nominale bedrag van f 80.266,47 (waarde 1 januari 1953) voor Marcel en hetzelfde bedrag voor Philip, had in ieder geval aan ons uitgekeerd moeten worden bij meerderjarige leeftijd.

Dit is niet gebeurd en men heeft het vermogen, zoals de heer Vuijsje in de zitting van 29 november 2004 zegt, aan de heer Vos gegeven.

Zie mijn opmerkingen onder 6 hierboven en rapport Staal BEHJ par. 3.4, pag. 17.

Totale vorderingen van de gebroeders Staal op de Rudelsheimstichting/ LEHJ - niet meegerekend de nieuw gevonden memorie of successie, berekent met de contante waardeberekening methode per datum 1 januari 1953, is als volgt:

Philip Staal:

Vordering: 1 januari 1953	f 80.000,-
Ontvangen: september 1963 – f 30.000 en dit bedrag heeft op 01-01-1953 een waarde van (factor 5,5)	f 5.455,-
Te weinig ontvangen (waarde 1 januari 1953)	f 74.545,-
Dit bedrag is vandaag de dag (factor 24) zo'n	f 1,79 miljoen en is Euro 812.530,-

Marcel Staal:

Vordering: 1 januari 1953	f 80.000,-
Ontvangen: november 1961 – f 45.700,- en dit bedrag heeft op 01-01-1953 een waarde van (factor 4,2)	f 10.880,-
Te weinig ontvangen (waarde 1 januari 1953)	f 69.120,-
Dit bedrag is vandaag de dag zo'n (factor 24) zo'n	f 1,66 miljoen en is Euro 753.000,-

Hieruit volgt dat voor mijn broer en mij samen een totaal bedrag (waarde van vandaag) van ruim **1,57 miljoen Euro** te weinig is ontvangen.

Niet meegerekend in bovenstaande is het recent gevonden document namelijk de memorie van successie welke het bovenvermelde bedrag met ruim Euro 336.000 hoger maakt.

Uit bovenstaande volgt dat Staal schuldeiser is.

ii. Is er spraken van verjaring van de vordering

Verjaring – erkenning van schuld?

Pagina 9 van de beschikking staat:

“Toelating van deze producties – voorzover die niet ter zitting aan de orde zijn geweest of niet eerder in het geding zijn gebracht – zou meebrengen dat verweersters in de gelegenheid zouden moeten worden gesteld zich daarover uit te laten. Onder deze omstandigheden zou toelating van de producties leiden tot onredelijke vertraging van deze procedure en derhalve in strijd zijn met de goede procesorde. Gelet op een en ander zal de rechtbank de bij de brief van 10 december 2004 door de raadvrouw van verzoekers overlegde producties niet in aanmerking nemen. Dit geldt echter niet voor de producties genummerd 20, 21, 23, 24, 25 (behoudens de daaraan toegevoegde correspondentie) en 26, die volgens afspraak ter zitting nadien nog zijn overlegd, en evenmin ten aanzien van de producties die al vóór de zitting bij de over en weer overlegde processtukken in het geding zijn gebracht.

- Deze motivering geldt echter niet voor hoger beroep daar het behandelen van deze producties geen vertraging van de procedure tot gevolg heeft. Immers, de verweester heeft nu genoeg tijd om zich over deze producties uit te laten.
- De volgende producties zijn wel in aanmerking genomen door de rechter:
 - De brief Staal aan rechtbank van 10 december 2004.
 - Producties #20, #21, #23, #24, #25 (behoudens de daaraan toegevoegde correspondentie) en #26;
 - Productie Staal #10 – Wordt behandeld in rapport BEHJ (productie #1);
 - Productie Staal #15 – Deze brief wordt behandeld in de door JMW aangeleverde; producties 4, zie verweerschrift d.d. 14 september 2004: Krantenartikel van 3 juli 2004 in dagblad Trouw;
 - Producties #16, #17 en #18 worden behandeld in rapport BEHJ (productie #1) pag. 34 en 35;
 - Productie #22 – deze is aangeleverd door JMW vóór de zitting van 29 november 2004. Deze productie is ook behandeld tijdens de zitting (zie Proces Verbaal pag. 10);
 - Productie #29 is behandeld tijdens de zitting (zie Proces Verbaal pag. 4, 8^e regel van onderen);

Productie #22 pag. 2 - Dhr. Vuisje heeft in een interview in Trouw gezegd:

“Vuijsje zou het liefst zien dat Staal naar de burgerlijke rechter stapte. Mocht het tot een rechtzaak komen dan vind ik dat ik mij niet op verjaring kan beroepen.”

In hetzelfde interview staat: *Philip piekert zelf nog over zijn volgende stap. "Als JMW verklaart zich niet op verjaring te beroepen bij de rechter, dan is een proces zeker een optie."*

Naar aanleiding van de uitspraken van JMW en publicatie in **Trouw** is Staal deze rechtzaak begonnen. Deze rechtzaak is niet alleen emotioneel erg moeilijk voor Staal maar kost Staal bovendien veel geld. Verjaring is in deze zaak dan ook onredelijk, niet moreel, ongepast en zal misbruik van wet opleveren.

In de notulen van het gesprek tussen JMW en Staal d.d. 1 november 2004 (productie #33 pag. 6): *“Tenslotte deelt de heer Van den Bergh mee dat JMW niet zal nalaten zich te beroepen op de verjaringstermijn, mede gelet op het algemene belang van de continuïteit van JMW.”* Zie ook jaarrekening Stichting Samenwerkingsverband J.M.W. Amsterdam en punt iii hieronder.

Punt 5.22 van Verweerschrift JMW staat: *“Nu, vele decennia later, stellen de Gebr. Staal dat de Rudelsheimstichting het aan de Gebr. Staal toekomende vermogen niet goed zou hebben beheerd, dan wel dat de Rudelsheimstichting een deel van het vermogen van de ouders van de Gebr. Staal niet aan hen hebben overgedragen.”*

In zaken betrekking hebbende op de Tweede Wereldoorlog is het verstrijken van wettelijke termijnen nooit als verweer geaccepteerd (zie de overeenkomsten tussen de joodse partijen en de Verzekeraars, Overheid (ook persbericht Nederlandse regering betreffende WO II Tegoeden) en AEX / Banken). Het kan toch niet waar zijn dat JMW, welke in zijn doelstelling heeft staan de hulp aan vervolgingslachtoffers 1940 – 1945, zich beroept op verjaring?

- In de jaren 1950 heeft er in Nederland rechtsherstel plaatsgevonden. De Nederlandse-Joodse gemeenschap wist, vanaf de jaren 1950, dat dit rechtsherstel niet volledig was. Voorbeeld: In de jaren 1950 hebben de vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap getekend dat ze er genoeg mee nemen om 90% van de waarde van de effecten uitbetaald te krijgen. In het jaar 2000 hebben vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap met de Banken/Beurs onderhandeld over het resterende 10%.
- De Nederlandse-Joodse gemeenschap heeft van de overheid, van banken, verzekeraars en beurzen in de jaren 1998-2000 met klem geëist dat zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen in het rechtsherstel na de Tweede Wereldoorlog en zich niet op verjaring ‘kunnen’ beroepen.
- De overheid, banken, verzekeraars en beurzen hebben samen een bedrag van 764 miljoen gulden aan de Nederlandse-Joodse gemeenschap gerestitueerd. Van dit vermogen (f 764 miljoen) werd 80% aangewend voor het doen van individuele uitkeringen. Het restant ad 20% is bestemd voor Nederlandse-Joodse collectieve doelen, waaronder JMW.
- De Nederlandse-Joodse oorlogswezen eisen nu met klem van JMW, als rechtsopvolger van de Joodse voogdij-instellingen, dat ook zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen na de Tweede Wereldoorlog.
- Het verweer van JMW als zou het gaan om een persoonlijke zaak en niet een zaak betreffende het vermogensbeheer van oorlogswezen door Joodse voogdij-instellingen kan alleen dan gevoerd worden nadat de resultaten van een onafhankelijk wezenonderzoek bekend zijn.
- Producties #16, #17 en #18 – Verkoop van percelen uit de nalatenschappen van pupillen van Joodse voogdij-instellingen door Le-Ezrath Ha-Jeled en de eindafrekening van de oorlogswees.
 - Productie #16 – Akte van verkoop van drie percelen in Amsterdam in 1953.
 - Deze akte is gepasseerd door notaris Jacob van Hasselt. Notaris Jacob van Hasselt was ook de penningmeester van Le-Ezrath Ha-Jeled.
 - Eén van deze percelen is gekocht en daarna verkocht door makelaar S.G. Engelsman. De heer S.G. Engelsman was (1955-1967) bestuurslid van Le-Ezrath Ha-Jeled.
 - Productie #17 – Akte van verkoop van een perceel in Groningen.
 - Productie #18 – Op de eindafrekening van deze oorlogswees zijn de bovenvermelde vier percelen niet terug vinden als inkomsten.
- De motivering van JMW voor beroep op verjaring is dat Staal geen vordering heeft op de Rudelsheimstichting. Deze motivering is niet alleen onjuist maar ook onlogisch. JMW is er helemaal niet van overtuigd dat Staal en andere oorlogswezen geen vordering op hun voogdij-instellingen hebben. Beroep op verjaring wijst meer in de richting dat JMW er wel degelijk weet van heeft dat er tekortkomingen in het vermogensbeheer en uitbetalingen van de oorlogswezen zijn geconstateerd. Dat JMW dit weet althans had kunnen weten blijkt o.a. uit de volgende informatie:

- Productie #13 - Verhey schrijft in een e-mail aan dhr. Roet, d.d. 17 mei 2000:
 - *Ik heb de indruk dat er ECHT iets niet deugt.*
- Productie #14 - Verhey schrijft in een e-mail aan dhr. Roet, d.d. 8 juni 2000:
 - *Ik had een gesprek met Vuijsje van JMW. Hij at uit mijn hand als je begrijpt wat ik bedoel. (weet je wel? Die brief van JMW aan haar heb je mij gegeven op die zondag toen we in het Hilton hotel zaten).*
 - *Ik ben met dossier [REDACTED] twee dagen bezig geweest. Conclusie: er klopt NIETS van.*
 - *Ik heb een brief gevonden van Le-Ezrath Ha-Jeled waarin staat dat dit geld (bedrag wat toekomt aan wees) niet aan haar wordt gegeven – want ze zit in Israël.*
- Productie #12 pag. 2 - Verhey in haar lezing gehouden in Israël:
 - *Het vertrek naar Israël kostte uiteraard het nodige geld. Voor de reis, de trein naar Marseille en de boot naar Haifa, was per kind vijfhonderd gulden begroot, en voor de uitrusting duizend gulden. Uit de notulen van vergaderingen blijkt dat het Bergstichtingbestuur besloot die kosten voor eigen rekening te nemen. Daarnaast werd afgesproken dat als kinderen over eigen vermogen beschikten, zij daarvoor extra spullen mochten aanschaffen tot een bedrag van tweeduizend gulden.*
Mw. Verhey vervolgt haar verhaal:
De rest van het vermogen – als dat er tenminste was – moest worden bewaard tot hun eenentwintigste jaar. En op dit punt van mijn verhaal, is het helaas zaak u te vertellen dat wij niet hebben kunnen vaststellen of de voogdij-instellingen zich aan de afspraken hebben gehouden.

Vreemd dat mw. Verhey dit zegt vooral na het lezen van de e-mails. Uit de e-mails blijkt, volgens mij, duidelijk dat Verhey tot de conclusie zou moeten komen dat de voogdij-instellingen zich niet aan de afspraken hebben gehouden.

Tot slot spreekt mw. Verhey, in december 2001, de hoop uit haar rapport zo snel mogelijk af te ronden. Echter, tot op heden is dit rapport niet gepubliceerd.
- Productie #19 - Verhey schrijft op 3 september 2003 in een e-mail aan dhr. Pront, secretaris wezen- committé Israël:
 - *Bovendien vind ik die Jokos-uitkeringen waarvoor de weeskinderen een verklaring hebben getekend buitengewoon verdacht.*

Het blijkt dus dat ook mw. Verhey sterk twijfelt aan de echtheid van de door de wezen getekende verklaringen (zie ook rapport BEHJ (productie #1) pag. 17).
- Productie #11 - De Israëlische stichting ‘Amuta Lerivchat Jotsei Holland (AR)’ diende eind 2003 een aanvraag in voor Onderzoek Vermogensbeheer van Joodse Nederlandse Oorlogswezen. Dit project is ingediend bij de MAROR collectieve gelden. Het onderzoeksteam zou bestaan uit prof. A. Heertje, drs. F. Hoek en dr. G. Aalders. Deze personen hebben alle drie hun sporen verdient op het gebied van financieel onderzoek en specifiek de tweede wereldoorlog.
De MAROR-gelden beschikken over zo’n 65 miljoen Euro voor collectieve projecten. Echter, de joodse gemeenschap in Israël en Nederland vonden het schijnbaar niet nodig dat er, voor minder dan 0,2% van dit bedrag, een onafhankelijk onderzoek gedaan wordt naar het vermogensbeheer van WO II-wezen.
Zou dit dezelfde reden hebben waarom JMW zich beroept op verjaring, namelijk het niet in de openbaarheid willen brengen van de waarheid?
- Productie #15 - Professor A. Heertje schrijft in zijn handgeschreven brief per fax verzonden op 27 maart 2004 aan dhr. Vuijsje van JMW onder anderen het volgende: *"Ik zag je brief aan Ph. Staal. Ik vind deze brief buitengewoon teleurstellend. Het is volstrekt duidelijk dat er handelingen zijn verricht die het daglicht niet kunnen velen.*

Ook al is het lang geleden, het blijft beter daarover openheid te betrachten dan te pogen met kunst en vliegwerk de zaken onder de pet te houden.”

Verjaring is in deze zaak dan ook onredelijk, niet moreel, ongepast en zal misbruik van wet opleveren.

i. De Verzoekers worden benadeeld in hun verhaalsmogelijkheden bij de verkrijgende rechtspersoon, na de fusie.

In de notulen van het gesprek tussen JMW en Staal d.d. 1 november 2004, pag. 6 (zie 'Gespreksverslag JMW-Staal Nov-01-04'): *“Tenslotte deelt de heer Van den Bergh mee dat JMW niet zal nalaten zich te beroepen op de verjaringstermijn, mede gelet op het algemene belang van de continuïteit van JMW.”*

In het Proces Verbaal datum zitting 29 november 2004 staat op pag. 8:
“Indien de vordering echter wel gegrond zou zijn, kunnen verzoekers zich na de fusie verhalen op het gehele vermogen van Stichting Samenwerkingsverband JMW zodat zij na de fusie niet slechter af zullen zijn en hun waarborgen zelfs toenemen. Dat zich in de toekomst wellicht andere crediteuren van de te fuseren rechtspersonen zullen melden, is louter een hypothetische kwestie. De situatie van nu is bepalend.”

- Op dit moment zijn de gebroeders Staal de enige schuldeiser van de vereniging Rudelsheimstichting en de stichting Le-Ezrath Ha-Jeled. Weliswaar is het gezamenlijke vermogen na de fusie groter, doch volstrekt ongewis is wie zijn mede schuldeisers zijn of zullen zijn, in de toekomst. De secretaris van de Stichting (Israël) Nederlands – Joodse Oorlogswezen in Israël heeft al aangekondigd om een zelfde stap tegen JMW te ondernemen. Van alle joodse voogdij-instellingen had de Rudelsheimstichting het kleinst aantal pupillen. Statistisch hebben de andere wezen meer te maken met één van de andere stichtingen en/of verenigingen dan met de Rudelsheimstichting. Staal zal dan uiteindelijk minder krijgen dan zonder fusie.
- Het geld van de te verdwijnen stichtingen en verenigingen is nodig anders komt de continuïteit van JMW in gevaar zo lees ik in het jaarverslag 2003 van de Stichting Samenwerkingsverband J.M.W., productie 2, ingediend door verweersters, samen met het bezwaarschrift. Met andere woorden: Het geld van de fusie gaat men gebruiken om JMW “gezond” te maken, waardoor Staal’s vordering in ernstig gevaar komt.

In het jaarverslag 2003, verslag van de penningmeester staat:

“3. FINANCIËLE HERSTRUCTURERING JMW

Het oorspronkelijk begroot tekort van JMW voor 2003 noopte tot onmiddellijk ingrijpen om te voorkomen dat ook de mogelijkheden van de Stichtingen Samenwerkingsverband en Steunfonds in enkele jaren uitgeput raken en de continuïteit van JMW daardoor in gevaar zou komen.

Tegen de achtergrond van een toenemend beroep op de financiële ondersteuning van JMW en een verminderde opbrengst van de beleggingen, hebben de besturen van de stichtingen Samenwerkingsverband en Steunfonds de jaarlijkse bijdrage aan JMW gelimiteerd tot de netto beleggingsopbrengst, hoofdzakelijk bestaande uit rente- en dividendinkomsten.

Teneinde een financieel gezond JMW te creëren zijn de stichtingen – voorzover binnen hun mogelijkheden – voorst bereid een éénmalig in JMW te investeren.”

“In 2003 zijn de stichtingen met JMW een meerjarenperspectief overeengekomen om het exploitatie tekort van JMW, exclusief elders te verwerven bijdragen uit aanvullende financiering, in drie jaar terug te brengen tot naar verwachting achtereenvolgens:

in 2003 Euro 1.124.000

in 2004 Euro 1.037.000

in 2005 Euro 798.000

Uiteindelijk wordt ernaar gestreefd dat de jaarlijkse exploitatie van JMW, met ingang van het begrotingsjaar 2006, volledig gedekt wordt uit aanvullende financieringsbronnen aangevuld met de hiervoor beschreven gelimiteerde bijdragen van Stichtingen Samenwerkingsverband en Steunfonds als ondersteunende financiers.”

In het jaarverslag JMW 2002 - Financieel verslag - staat dat JMW een exploitatietekort heeft van Euro 830.522 in 2001 en een exploitatietekort van Euro 1.056.118 in 2002. Het exploitatietekort van JMW wordt dus elk jaar groter. Verder zijn op 31 december 2002 de Passiva van JMW ruim één miljoen Euro groter dan de Activa.

In de jaarrekening 2003 van de Stichting Samenwerkingsverband J.M.W. Amsterdam, productie 3 bij verweerschrift kan men lezen dat:

Het exploitatieoverschot van de Stichting Samenwerkingsverband JMW Amsterdam was in 2003 nog maar Euro 292.676 terwijl dit in 2002 nog Euro 573.763 was, bijna de helft kleiner in een tijdsbestek van één jaar.

We zien dus dat, zoals ook de penningmeester van JMW schrijft in het jaarverslag 2002 dat aan de ene kant het exploitatietekort van JMW elk jaar stijgt en het exploitatie overschot van de Stichting Samenwerkingsverband JMW elk jaar daalt. Echter, zie hierboven, er is overeengekomen dat het exploitatietekort van JMW mede gedekt zal worden door de Stichting Samenwerkingsverband JMW Amsterdam. Het is duidelijk dat de Stichting dit niet kan blijven financieren zonder extra inkomsten. Voor deze inkomsten moeten de verdwijnende stichtingen / verenigingen zorgen. Met een exploitatietekort van JMW in 2002 van ruim een miljoen Euro, welk elk jaar groter wordt, is het vermogen van de fusie snel verdwenen.

Zou dit de reden zijn waarom JMW mij de jaarverslagen van de laatste drie jaar, van de te fuserende rechtspersonen, geweigerd heeft in te zien (mijn brief van 7 september 2004 en Noordhof's antwoord van 8 september 2004)?

Staal heeft dus recht op een zekerheidsstelling.